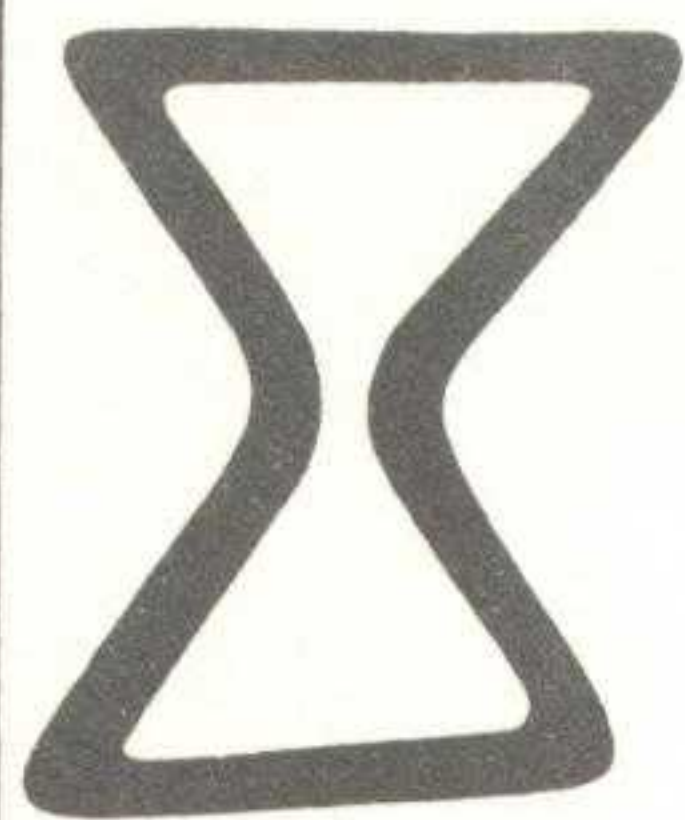
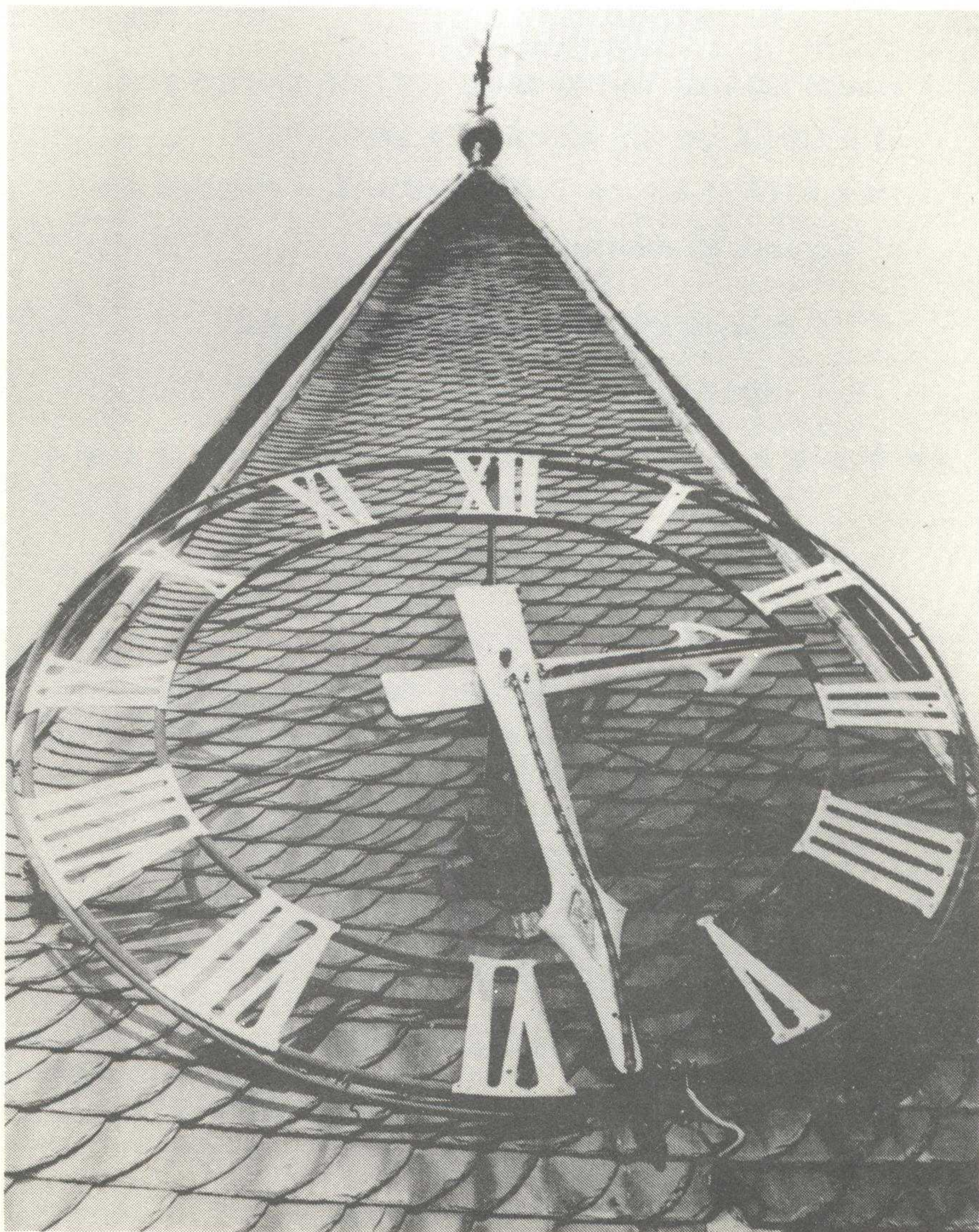

de zandloper

'78 | 4

een uitgave van de vereniging oud-ede

GLASSCHADE HERSTELLEN

JANSEN v/h de NOOY bellen

tel.: 16308

tevens verkoop en plaatsing van alle soorten glas.

SPIEGELS en GESLEPEN GLASPLATEN

ISOLATIEGLAS van THERMOPANE - POLYGLAS

of aluminium voorzetramen.

GLASHERSTEL JANSEN v/h de NOOY

Bettekamp 13-Ede tel.: 16308

SCHILDERSBEDRIJF de NOOY

voor alle onderhoudswerken, zowel binnen- als
buitenwerk, sanswerk, sierpleister, sigmulto,
behangwerk en andere schilderswerkzaamheden.

voor informatie

naar :

JANSEN

Bettekamp 13 - Ede

tel.: 16308

DAGELIJKS BESTUUR

voorzitter: D. de Nooy, Wagenaarln 16,
6711 GB EDE-Gld - tel. 12373

sekretaris: J. Clant, Amsterdamsewg 34,
6712 GJ EDE-Gld - tel. 15997

penningmeester: J. Smit, Arendshorst 29,
6714 LV EDE-Gld - tel. 12602
na 12 dec. 1978 - tel. 32462

ERE-LEDEN

H.M. Oldenhof
J. de Nooy

MUSEUM-ADRES

Museumpln 7, 6711 NA EDE-Gld
tel.: 19554

CONTRIBUTIE

De minimale contributie bedraagt
f 15,- per jaar, over te maken
op postrekening 3534268 van de
penningmeester van Oud-Ede.

REDAKTIE van het blad DE ZANDLOPER

-J. Das, Weerdestein 205,
6714 CP EDE-Gld - tel. 17052

-Mv E. Hendriksen, Wilterdinkstr 7,
6712 EB EDE-Gld - tel. 13074

-B.L. Jager, Museumpln 5,
6711 NA EDE-Gld - tel. 17476

-A. van Leest, de Zoom 20,
6711 BN EDE-Gld - tel. 11419

eindredactie: S.J. Ouwendijk, Nettelhorst 43,
6714 MA EDE-Gld - tel. 15252
na 12 dec. 1978 - tel. 33089

Gaarne alle kopy voor De Zandloper inzenden aan het
redaktie-adres:

Redaktie Zandloper, Museumpln 5, 6711 NA EDE-Gld

VERANTWOORDING VOOR GEPUBLICEERDE TEKSTEN

De redactie van De Zandloper is u zeer erkentelijk voor al uw bijdragen in de kopy.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van historische- en technische gegevens blijft echter uitdrukkelijk voorbehouden aan hen, die deze kopy hebben ingezonden.

Ook kan de redactie geen verantwoording nemen indien bij ingezonden artikelen de bron niet is vermeld, etc.

Wie denkt te weten waar bovenstaande winkel met schuur zich heeft bevonden.

GIFTEN AAN HET MUSEUM

Met genoegen ontving het museumbestuur een stevige enveloppe met inhoud uit Zuid-Afrika.

De inhoud bestond uit een serie foto's van het garnizoen omstreeks 1916, een sluitzegel van het Ministerie van Oorlog en Hondepenning nr. 1671 uit het jaar 1923.

De afzender ??? De Heer Jan Fischer.

Ondanks zijn emigratie naar Zuid Afrika betoont hij hiermee toch wel erfelijk belast te zijn, daar het geslacht Fischer meer dan $1\frac{1}{2}$ eeuw verbonden is geweest met het dorp Ede en omgeving.

In de volgende Zandloper zal hierover nader worden gepubliceerd.

Hartelijk dank medelevende Oud-Edenaar Jan Fischer.

J. de Nooy.

OUD-EDE

Zo minse, ik bin bar blij da'k weer thuus bin. Je vuult je eige het beste in je eige huus. Zoas julie van de veurige keer wete, bin ik naor de beurs in 't Veen geweest. Ik het daor een paor dage gezete en ik kos de boel aordig aanzien en een bietje vergelieke met de minse in Ee, toe ik daor op de beurs zat.

Mer het was mien in 't Veen toch een bietje te deftig.

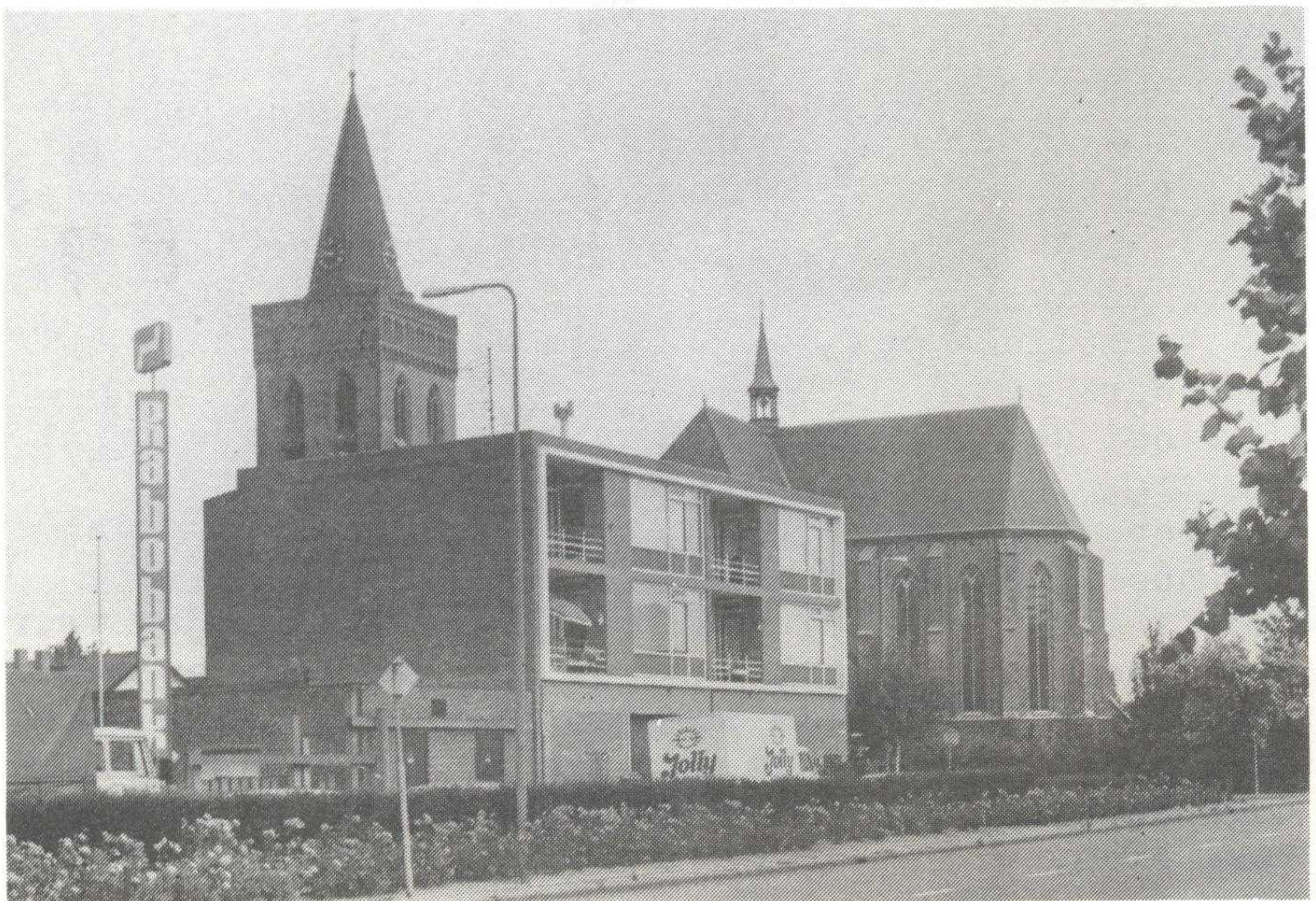
Ik heb me geliek mer een bril laote anmete zodat ik noe alles weer bar goed kan sien. En Harreme hoeft mien noe niet meer de kleine lettertjes veur te leze. Veul beter, went je mot een mins as het kan een klein bietje zo zien eige gang laote gaon. Een groot veurdeel is ok, dat ik noe met mien eige oge de klok, die juust is opgesteld in ut museum, kan sien.

Ik weet noe steeds hoe laot ut is (da's gien neis went dat wist ik toch wel, went ik bin zoas ze zegge, wel bij de tied en dat hoop ik nog een poosje te blieve ok!)

Mer um noe op die klok terug te komme: jullie wete toch dat de klok die in de tore van de Grote Kark het gehange, noe in het museum haangt? Het ding was knap verslete, mer vaoder en Zoon Diepeveen, de klokkemaokers uut de Grootestraat, hen um verduld weer an het loope gekrege.

Ze he'n dur veul wark an had; we zin ze dan ok heevig dankbaor das ze dat veur over gehad he'n. Ok de minse uut het museum en niet te vergete het bestuurslid Verhaaf he'n der goed bij geholpe. Zo hebbe ze de klok mit vereende kragte weer an het loope gekrege en... das waor minse, ut is een anwinst veur ut museum.

Hoe krieg je 't aanders veur mekaor, da'je zo'n uurwerk van zo dichtbij kunt sien warke? Je loopt toch zeker mer niet zo in de tore omhoog. Das heel iezig minse, ik mot er niet an denke.

En noe staot die klok in ut musuem en 't spul loopt ok nog..... Een meraokel.

Minse allemaol die he'n geholpe, haardstikke be-
daankt. Je komt er mer es een braandewientje mit
suuker op haole bij Harreme en mien.

En as jullie allemaol noe us komme kieke -en ik
hoop dat jullie dat noe gauw doen- vraog dan ge-
liek us of de minse van 't museum de plaojtjes van
de Ouwe Ambachten an wille zette.

Ut is een bar mooie serie plaojtjes, duidelijk en
in aordige kleure. Dan kun je is mit eige oge
sien, hoe kundig de minse tegeswoordig zin -druk
op de knop en 't loopt allemaol van eiges-.

Van de redaksie he'k begrepe dat ik ditmaol niet
zo veul ruimte kan kriege veur de gebeurtenisse
uut ut museum. Daarom een volgende keer wat meer
neis.

Ditmaol is d'r nog al wat ruimte nodig veur de
neie Statuute of bepaolinge veur de Vereniging.
Ik begriep niet waarom ok die noe weer veraan-
derd mosten worde. Naor mien gevuul liep alles
toch goed.

Mer ze wille in deze tied alles veraandere. Daarom
is het mer goed, dat "Oud Ede" d'r is om toch nog
wat te beware van vrogger.

Inmiddels het ik begrepe, dat de vergadering goed
is afgeloop. De neie veurzitter het d'r best te
hebbe afgebrocht.

't Is een haandige duuvel, die jong van de Nooy.
Gelukkig waore Ko de Nooy, de oud-veurzitter en
Marten Wiegeraodt d'r ok bie om een oogje in het
zeil te houwe.

Jullie begriepe noe, dat Harreme en ik d'r daorum
ok wat geruster op zin. We hen niet zo bar veul an
de pet mit dat neie gedoe. En die jongelui in't
bestuur en in de museumkmissie, die hou je greig
een bietje in de gaote.

Ik het me laote vertelle, dat ok den heer Roos-
winkel zich d'r wat mee het bemeuit. Dan mot ut

wel goed zin, went da's een akkoutant.
Mer dat die jong van Klaos Hendrikse een moment de
tel kwiet was, ha'k van zo'n bankdirekteur toch
niet verwacht.
Toch schient ok hij nog een paar bar verstaandige
opmarkingen te hebben gemaakt.
Ze hen in ieder geval Harreme en mien niet gevraagd
wat wij d'r van daoachte.
Gelukkig hadde we saome mit de jongens van 't mu-
seum, Diepeveen en Nijdam, d'r wat over gepraot en
ze hebben wat opmarkingen deurgegeven.
Ik het noe van ze begrepe, dat die niet verkeerd
zin gevalle; de veurzitter nam sommige van hun op-
markingen over.
Heel verstaendig van hum, went wie zouwe ut noe
beter wete, as wij mit z'n alle, die elke daag in
ut museum de minse bezig houwe.
Ik bin beneit wat de Notaris d'r noe veerder mee
doet. Jullie hen zeker hiermee begrepe dat het
Harreme en mien toch wel wat hoog zat. Da's ok zo,
went je wete d'r tegeswoordig mer niks van wat ze
al zo uuthaole met al dat gemieter van inspraok en
zo.
Dat was het daan veur deze keer.
Minse, overleg ut en kom nog us an.
Het goeie en de groete van jullie

Mientje uut Oud-Ee.

STATUTENWIJZIGING voor de Vereniging OUD-EDE

Omdat per 1 juli 1979 elke vereniging in Nederland
moet zijn ingeschreven in het verenigingsregister
van de regionale Kamer van Koophandel, heeft het
bestuur van de vereniging Oud-Ede van deze gele-
genheid gebruik gemaakt om enkele reeds langere
tijd aan wijziging toezijnde punten van de Statu-
ten nu maar gelijk even aan te pakken.
Nadat men tesamen met de notaris een concept op-
stelde, dat inmiddels ook al weer enkele malen

werd aangepast, waren de concept-Statuten nu toch eindelijk zover gereed, dat ze ter goedkeuring aan de leden van de vereniging konden worden voorgelegd.

Gedurende ruim een week lagen de concept-Statuten voor de leden ter inzage in het Museum.

Op dinsdag 7 november j.l. werd ter definitieve bespreking van deze concept-Statuten een buitengewone ledenvergadering bijeengeroepen in gebouw "De Open Haard".

Om klokslag 20.00 uur opende de voorzitter, de heer David de Nooy de vergadering.

Ondanks de voetbalwedstrijd op de TV en vele andere bezigheden, waren toch 24 leden op deze belangrijke ledenvergadering aanwezig.

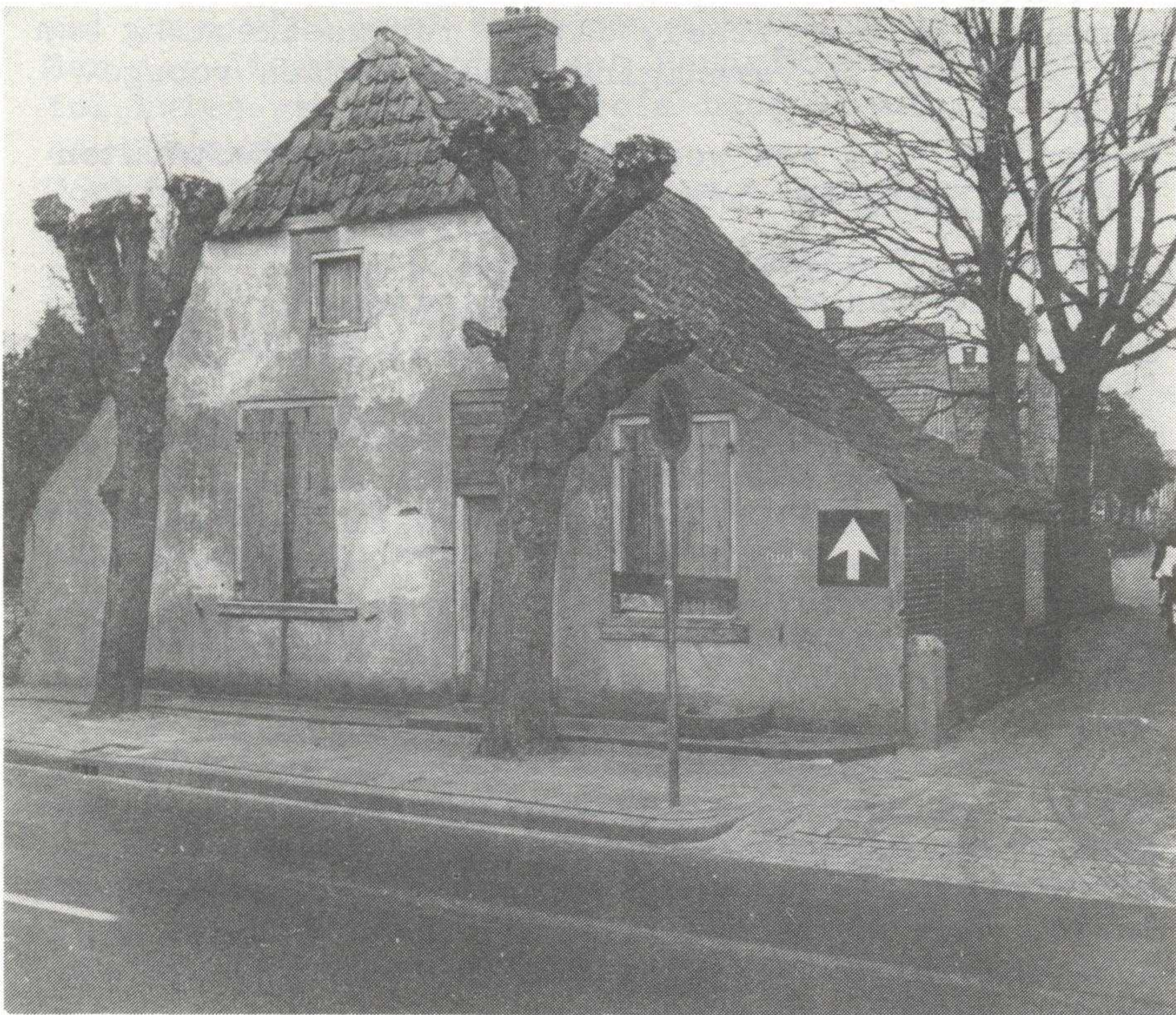
Tot aan het agendapunt over de statutenwijziging kon de voorzitter vlot door de agenda heen wandelen.

De concept-Statuten waren toch voor enkele leden aanleiding geweest om naar een toelichting te vragen, welke staande de vergadering werd gegeven. Diverse uit de vergadering voortkomende suggesties zullen door het bestuur worden besproken met de notaris, waarna ze eventueel in de nieuwe Statuten zullen worden verwerkt.

Door een unaniem vóórstemmen van de vergadering werd aan het bestuur de machtiging verleend om de suggestie-punten met de notaris door te nemen en ze op diens advies al dan niet in de nieuwe Statuten te verwerken, alsmede om de verdere justitiële goedkeuring van deze nieuwe Statuten te doen afwikkelen.

Onder een welgemeend applaus werd na circa anderhalf uur her officiële gedeelte van de vergadering afgesloten.

Na de pauze werd het programma voortgezet met een ruim een half uur durend klankbeeld over de gemeente Ede van vroeger en van nu, verzorgd door de heer van Marsbergen van de gemeentelijke voorlichtingsdienst.

Zal ook dit boerderijtje aan de Amsterdamseweg binnenkort moeten gaan verdwijnen. Er wordt al reeds over gesproken. Ook door het vandalisme is er al schade aan dit pandje berokkend. Moet dit door gaan, of is er iets aan te doen? Dit soort gebouwtjes moet toch kunnen worden hersteld en door juist onderhoud bewaard kunnen blijven?

DE DROEVIGE BALLADE VAN HET WITTE WIEF VAN KERNHEM

(bevattende de angstaanjagende historie van twee Amsterdamse vakantiegangers, die tijdens een nachtelijke wandeling door de Veluwse wouden werden geconfronteerd met een spookverschijning. Dit verhaal werd bedoeld als een ernstige waarschuwing aan alle touristen, op vakantie in deze contreien, om toch na zonsondergang niet hun vertier in de bossen te zoeken, doch liever hun avondjes te passeren in een nette maar niettemin gezellige tapgelegenheid.)

Er waren eens twee Amsterdamse touristen,
die zijn op een avond uit wandelen gegaan.
Verdwaald in het bos, de weg niet meer wisten;
Hoort vrienden, hoe of het die twee is vergaan.

Met lood in de schoenen en angst in de broeken
zochten die twee er zich welhaast lam.
Maar het was een naald in een hooiberg zoeken
bij het schamele licht van een lucifervlam.

Ach, het is om te sidderen, 't is om te huilen!
Plots tussen de stammen een frommes verscheen,
doorzichtig als tule en op glazen muilen,
een rafeljapon uit het jaar achttien-en-één.

Een der touristen, al z'n moed moest verzamelen
sprak: "Dame, heb meelij, wat zoekt g'in dit woud?"
Het doorschijnende spooksel begon toen te stamelen,
Heur asem stonk wee naar verbrand kachelhout.

(refrein)

En toen klonk door het nachtelijk duister,
Oh, schrik van m'n leven,
Hou je vast en luister!

Ik ben het witte wief van Kernhem,
Ik kreun en steun met mijn kermstem.
Ik spook des nachts een woudje om

en vraag me af: Waarom, waarom
moet ik bij nacht en ontij door de bossen darren?
mijn beste jurk scheuren
aan de toppen der sparren?
Ach, welk een ellende,
't Is vanwege de legende.

Zij begon toen omslachtig te verhalen
van het haar toebedeelde droevige lot.
Waarom zij 's nachts door de bossen moest dwalen,
waarom zij op het spoken zo was verzot.

"Ik zat dagelijks uit mijn venster te turen
met om mijn mond een nobele lach.
Soms moest ik een gobelin borduren, of
ik pingelde mijn dagelijkse portie Bach.

En toen, op een avond kwam hij aangereden,
hoog op z'n hengst, zó jong en zó fier!
Voor de deur steeg hij af, beklom lenig de treden;
het was de zevende mei, anno achttien-en-vier.

Al ras ben ik voor zijn charmes bezweken,
want de sofa was zacht en zijn tong honing-zoet.
Maar na een uur was hij op mij reeds uitgekeken,
besteeg weer z'n ros en sprak: Liefie, gegroet!

En nooit is hij bij mij teruggekomen,
al wacht ik nu reeds honderdzeventig jaar
en al zoek ik hem hier tussen de bomen,
al roep ik hem dan met ontiegelijk misbaar!!

(refrein)
En weer klonk door het nachtelijk duister,
Oh, schrik van mijn leven,
Hou je vast en luister!

Ik ben het witte wief van Kernhem
ik kreun en steun met mijn kermstem.
Ik spook des nachts een woudje om
en vraag me af: Waarom, waarom
moet ik bij nacht en ontij door de bossen darren?

Mijn beste jurk scheuren
aan de toppen der sparren?

Ach, welk een ellende
't Is vanwege de legende;
Tot meerdere eer en glorie
der Veluwe historie.

En zo heeft dat spook heel de nacht lopen malen
tot het kukelen van de eerste haan.
Toen loste ze op in de zonnestralen
en die mokummers zijn er vandoor gegaan.

Ze hebben gerend als twee doodsbanne hazen;
ze holden regelrecht naar het station.
Ze namen geen tijd om wat uit te blazen,
ze zijn vertrokken met de noorderzon.

De Veluwe kan hen niet meer bekoren;
ze komen nooit meer op vakantie, helaas!
Ze blijven maar thuis, bij hun Westertoren
en eten voor de schrik af en toe Kernhemse kaas.

(refrein)

Maar nog klinkt doorhet nachtelijk duister
Oh, schrik van mijn leven,
Hou je vast en luister!

Ik ben het witte wief van Kernhem,
ik kreun en ik steun met mijn kermstem.
Ik spook des nachts een eindje om
en vraag me af: Waarom, waarom
moet ik bij nacht en ontij door de bossen darren?
Mijn beste jurk scheuren
aan de toppen der sparren?

Ach, welk een ellende,
't Is vanwege de legende.
Tot meerdere eer en glorie,
der Veluwe historie.
Ach, welk een wee:
't Is ten bate van de V.V.V.

Ad van Leest.

MUSEUM-HISTORIE

deel 3: Het Museum OUD-EDE tot circa 1945

In de vorige hoofdstukken heeft u iets kunnen lezen over de eerste jaren van de vereniging "Oud-Ede" en over de laatste bewoners van het saksische boerderijtje in de Driehoek, voordat dit het museum werd. Vervolgens gaan we nu iets vertellen over het wel en wee van het museum tot omstreeks 1945.

Nadat in 1937, na het opruimen van de verschillende problemen die daarvoor nog in de weg lagen en het boerderijtje was gekocht, kon men hard aan het werk. Het geheel moest weer in een redelijke staat worden teruggebracht. Gezamenlijk stak men de handen flink uit de mouwen zodat het werk, doorgaand verricht in de vrije uren, toch al in het begin van 1938 klaar kwam. Het bestuur beraadde zich nu over de verdere gang van zaken.

OUD-EDE had aanvankelijk nog te weinig materiaal om de hele boerderij behoorlijk aan te kleden. Men moest er op uit om de Edese bevolking allerlei zaken, welke niet meer werden gebruikt, aan het museum af te laten staan. Dit gebeurt trouwens nu nog steeds.

Men was het erover eens, dat het museum verschillende dagen per week geopend zou moeten zijn en er werd besloten dat dat zou zijn op dinsdag-, donderdag- en zaterdagmiddag tussen 14.00 en 19.00 uur.

De toegangsprijs werd gesteld op f 0,10.

De heer van der Hoeve, die naast het boerderijtje woonde werd aangezocht voor het onderhoud en het toezicht. De helft van de entree-gelden zou hij daarvoor behouden terwijl de opbrengsten van de tuin, die hij tevens zou bewerken, helemaal voor hem waren.

Dit werk heeft hij gedaan tot eind 1939.

Zoals in het eerste hoofdstuk al was vermeld, vond de eerste vergadering van het bestuur plaats in het museum op 17 mei 1938. Die avond werd door het bestuur gesproken over de opening van het museum en wie daarbij konden worden uitgenodigd.

Dit waren dan B. en W., de begunstigers van de vereniging, alsmede de pers en de V.V.V.

De plaatselijke pers moest van te voren op de hoogte worden gesteld, teneinde aan het gebeuren bekendheid te geven. (In de notulen staat letterlijk: bekendheid geven aan het volk).

Na het officiële deel van de vergadering werd door de heer Buisman een referaat gehouden over een oud-plaatselijke predikant.

Of nu de vergadering of het referaat te lang duurde is niet bekend, wel moest de heer Buisman zijn toespraak voortijdig beëindigen wegens het invallen van de duisternis.

De opening werd vastgesteld op 1 juni 1938 om 16.00 uur. Op die datum zou de vereniging haar gasten geheel in stijl ontvangen op de deel, onder de balken van de hooizolder en naast de koestal en de varkenshokken, die nu natuurlijk leeg waren.

Nadat allen een zit- of staanplaats hadden gevonden, werd een welkomswoord gesproken tot de aanwezigen, waarbij de Edese geschiedenis en het tot stand komen van het museum werd toegelicht. Met de woorden: "Moge tegen een geringe vergoeding opdat de woning over 100 jaar nog bestaat maar een druk gebruik worden gemaakt", werd het museum voor geopend verklaard.

Dat het vanaf het begin storm liep met de bezoekers kan niet worden gezegd. Maar met een gemiddelde van 3 bezoekers per dag was OUD-EDE toch tevreden; de bekendheid moest immers nog groeien.

Mej. v.d. Craats was erg actief met het toezichthouden binnen het museum, alsmede het strooien van zand op de vloer. Dit mocht van haar alleen nieuw zand zijn en al het oude zand moest eerst worden verwijderd.

Dat er nog meer te wensen was bleek in 1939 toen werd besloten tot het invoeren van een Gastenboek, een mogelijkheid waarvan nog steeds gebruik wordt gemaakt.

In juni 1939 werd mej. v.d. Craats aangewezen als depot-houdster. Het bezit van OUD-EDE zou door haar worden beheerd.

Toen Ede in 1939 een nieuwe burgemeester kreeg zou deze met zijn gezin op 21 oktober een bezoek brengen aan het museum.

Verschillende leden waren bijzonder verontwaard over het feit dat hieraan door middel van de pers geen bekendheid was gegeven, waardoor het museum weer eens goed in de belangstelling zou worden gebracht.

Bij de eerste vergadering in 1940 werd bekend gemaakt dat de heer v.d. Hoeve inmiddels was vertrokken en dat aan de nieuwe bewoners van diens huis was gevraagd om zijn taak te willen overnemen.

De nieuwe bewoners stemden daarin toe en hoewel de vrouw nog wel jong was en begeleiding nodig had, kon er wel veel vertrouwen in worden gesteld.

Het ging al direkt zo goed, dat het bestuur besloot om de totale entree-gelden af te staan aan mevr. Wolf.

Toen Nederland in 1940 bezet gebied werd en de Duitsers steeds meer voorwerpen (voor koper had men een speciale vergunning nodig) op eisten, werd het een zaak om deze dingen uit het museum te halen. De voorwerpen werden op de zolder van het gemeentehuis opgeslagen tot de kust weer wat veiliger was geworden, en alles weer naar de Driehoek terug kon. Gelukkig gebeurde dat voordat in februari 1942 het gemeentehuis in vlammen opging.

Iedere vereniging en museum heeft zo zijn wensen en zo had OUD-EDE de wens om het geheel aan de Driehoek nog meer te completeren met een Bakhuis.

Maar ook hier bleek geduld een schone zaak te zijn.

In begin 1942 werd bekend dat een nieuwe weg zou worden aangelegd in de Maanderbuurt en dat deze weg kwam te liggen over het erf van Jochemsen. Boerderij en Bakhuis zouden worden gesloopt en Jochemsen deed het Bakhuis kado aan OUD-EDE.

De heren Versteeg en van Gestel zouden het gebouwtje vak-kundig afbreken nadat de heer Rombout het in kaart had gebracht. De heer Weener hield toezicht bij afbraak en herbouw van het Bakhuis. In het herbouwde Bakhuis wilde men graag een oven hebben, alsmede een vloer van Estrikken. OUD-EDE riep om hulp en kreeg deze van vele mensen, die

zowel krachten als personeel beschikbaar stelden. Hoewel verplaatsing en herbouw niet zonder problemen verliepen, kon toch op zaterdag 12 juni 1943 de sleutel in het slot van de deur worden omgedraaid en het Bakhuis voor geopend worden verklaard. De heer Weener noemde het slot een stuk vakwerk. Het had de heer Fischer en mej. v.d. Craats al eens parten gespeeld bij een bezoek aan het bakhuis, omdat ze de juiste techniek niet kenden. Weliswaar waren zij binnengekomen en hadden de deur netjes dichtgetrokken, maar nu was het probleem om er ook weer uit te komen.

Zonder hulp van buitenaf konden ze er niet meer uit. Het is niet bekend wie er hulp heeft geboden, maar wel dat zij later op de avond eindelijk weer in de Driehoek stonden.

Het toezicht ging in september 1943 van mevr. Wolf over naar mej. Mellema, die de kelder wilde benutten om haar wintervoorraad aardappelen op te slaan, hetgeen haar door het bestuur werd toegestaan.

Ondanks alle oorlogs-ellende besloot men in april 1944 om een nieuw entree-bord te maken. Voor een toegangskaartje diende men zich te vervoegen op nr. 36. De toegangsprijs bleef f 0,10.

In september 1944 werd het museum gevorderd door de Evacuatie-commissie Ede.

Ondanks de tochtige bedstee en de halfsteens muren werd de boerderij voor bewoning door evacu  s gebruikt.

Helaas verdween daardoor alles wat maar enigszins los zat en er werd ook veel vernield. Het was nadat in december 1945 de laatste evacu  s waren vertrokken een grote bende, en men kon eigenlijk weer van voren af aan beginnen.

Door een, ondanks de geringe middelen, goed en strak aankoopbeleid en dank zij het grote enthousiasma van de heren Dijkstra en Talma, die werkelijk de hele gemeente afgraasden, kwam er weer een inventaris.

Maar daarover meer in de volgende Zandloper.

LIJST VAN NIEUWE LEDEN, bijgewerkt t/m heden.

Hogeweg, GC	Floreslaan 84 - Ede
Hendriksen, D	Evertsenstr 89 - Ede
Ouwendijk, SJ	Nettelhorst 43 - Ede
Schepers, mv	Burg. Bootln 7 - Ede

Deze lijst is deze keer jammergenoeg niet zo lang. Laten we met z'n allen proberen om voor de volgende Zandloper weer een lekker lange lijst met nieuwe leden samen te stellen.

MEDEDELINGEN

Vereniging Oud-Bennekom:

Op donderdag 1 februari 1979 heeft de vereniging een bijeenkomst in gebouw De Brink te Bennekom. Mevrouw L. van Everdingen-Meyer spreekt dan over het onderwerp "Geschiedenis en ontstaan van het Paleis Het Loo". Aanvang 19.30 uur.

Kijk- en Luistermuseum:

Het Kijk- en Luistermuseum trekt steeds meer belangstelling. Vooral gedurende de vakantiemaanden waren er dikwijls heel veel bezoekers, soms haast te veel.

Gedurende de wintermaanden is het museum geopend op woensdag en vrijdag van 14 tot 17 uur, de tijd om aan ons museum eens een rustig bezoek te brengen.

Er zijn altijd rondleidingen, waarbij veel muziek ten gehore wordt gebracht.

In het museum is voor f 12,50 een cassette verkrijgbaar met "Klanken uit het Kijk- en Luister-Museum".

Misschien wel aardig om eens cadeau te geven!

ALLES VOOR DE DOE-HET-ZELVER

* Hout

* Board

* Triplex

* Schroten

* Wandplaten

* Deuren

* Draadmateriaal

* Keukens

* Kasten

* Gereedschap

* IJzerwaren

* Verf (vervetal.)

* Schildersgereedschap

* Wandweefsel

* Schuimvinyl

* Rambe assortiment

* Autolakken

* Beitsen, lakken, lijmen enz. enz.

Dit alles natuurlijk bij

DOE-HET-ZELF MARKT

ELBERT JANSEN V/H DE NOOY

KOLKAKKERWEG 65-67

EDE. TELF. 08380-11680

* Wij geven U een
deskundig advies

* Bezorgen
gratis

DE SPAARBANK VOOR EDE
ANNO 1872 BONDSSPAARBANK

De oudste financiële instelling in Ede,
die ondanks haar leeftijd met jeugdig élan
actief blijft met een aan vandaag aangepaste
dienstenpakket ook voor U !

'n Bondsspaarbank, moderne gezinsbank voor
alle bankzaken en verzekeringen.

Reeds sedert 1872 de vertrouwensinstelling van
vele duizenden spaarders.

Hoofdkantoor Telefoonweg hoek Maandereind.

Vijf kantoren in Ede.

Tien kantoren in de gemeente.

Telefoon 19020

Giro 821000

